

[Helleesen.]

gelse ofret paa Redningsarbejdet blandt Alkoholister, et Arbejde, der i øvrigt ogsaa skulde drøftes i Alkoholkommissionen.

Den Støtte, der ydes Afholdsbevægelsens oplysende og kulturelle Arbejde i Form af Statstilskud, er meget ringe, i alt 55 000—56 000 Kr., hvorimod Beløbet i vort Broderland Sverige i 1944 androg 284 000 Kr., en Forhøjelse fra det foregaaende Aar med godt 22 000 Kr. Det har vakt Harmen inden for Afholdsbevægelsen, at man fra Justitsministeriet paa det Tidspunkt, da der ikke fungerede nogen ansvarlig Minister, unddrog Afholdsforeninger og Loger den Støtte, der kunde opnaas ved Afholdelse af Tombolaer og Bortlodninger, idet man nægtede at give saadan Tilladelse til „Afholdsforeninger, Billard- og Kegleklubber“. Det har vel næppe været tilsigtet at vurdere Afholdsbevægelsens Virksomhed i Klasse med de nævnte Klubber, men det blev i hvert Tilfælde fra Justitsministeriets Side ved den nævnte Lejlighed hævded, at Afholdsbevægelsen ikke var nogen almenyttig Bevægelse. Mod denne Udtalelse vil jeg paa det skarpeste protestere. Jeg skal ikke optage det høje Tings kostbare Tid med nogen Dokumentation af min Protestes Berettigelse, idet jeg tror, at de fleste Mennesker, der kender lidt til de sociale Forhold i vort Land, forstaar, hvad vort Folk skylder Afholdsbevægelsens Indsats paa utallige Omraader, hvor den har været saa afgjort almenyttig, at det er taabeligt at hævde det modsatte.

Jeg henstiller til den højtærede Justitsminister at ændre det paagældende Cirkulære og at give Afholdsbevægelsen Tilladelse lige med andre almenyttige Bevægelser til Afholdelse af Tombolaer og Bortlodninger, ligesom jeg henstiller, at den højtærede Justitsminister giver Afholdsbevægelsens Studie- og Oplysningscentral den Biografbevilling, som Københavns Magistrat enstemmigt har indstillet den til.

Afholdsbevægelsens Virksomhed har været stærkt hemmet under Besættelsen, men naar vi af den nylig offentliggjorte officielle Statistik ser, at Alkoholforbruget, som i 1942 var 2,42 l ren Alkohol pr. Indbygger, i 1943 steg til 2,66 l og i 1944 til 3 l, et Tal, hvis Højde ikke er naaet i de sidste 25 Aar, saa kan det forsikres, at Afholdsbevægelsen vil fortsætte sit almenyttige Arbejde for at fremme Folkeædrueligheden, og det er mit Haab, at den høje Rigsdag vil være lydhør for de Krav, der fra Alkoholkommissionen eller fra Afholdsbevægelsen maatte blive fremsat om Fortsættelse af vort Lands

Ædruelighedslovgivning, i den Udstrækning, som Folkeviljen staar bag Kravene. Afholdsbevægelsen har indledet et Samarbejde med en Række andre folkelige, kristelige, politiske og kulturelle Bevægelser og haaber, at dette Samarbejde vil blive udvidet og uddybet til Gavn for Genopbyggelsen af et nyt og bedre Danmark.

I Anledning af Trafikforbindelsen med Vendsyssel vil jeg gerne fremkomme med et Par Bemærkninger. Jeg vil gerne have Lov til at henlede Opmærksomheden, særlig den højtærede Trafikministers, paa, at der Nord for Limfjorden ligger et Stykke Land, der hedder Vendsyssel, og at den Befolkning, som bor der, hidtil har regnet Vendsyssel som en Del af Danmark, men i trafikmæssig Henseende har denne Landsdel været holdt uden for det øvrige Land. Man finder det ganske meningsløst efter Statsbanernes sidste Udvidelse af Køreplanen, hvor Lyn-togene igen blev sat ind, at disse ikke skulde gaa længere end til Aalborg. Man var af den Opfattelse, at Lyn-togene sattes ind for at skabe en hurtigere og bedre Forbindelse, navnlig for den Del af Befolkningen, som var bundet til de særlig lange Rejsestrækninger. Men her viste det sig, at man fuldstændig havde forregnet sig, idet Tiden har vist, at Befolkningen i Vendsyssel praktisk talt er udelukket fra at kunne benytte denne hurtigere og dermed billigere og tids-sparende Forbindelse.

Den nuværende Ordning er daarlig og meget utilfredsstillende, og man kan ikke finde nogen rimelig Begrundelse for, at Lyn-togene stopper op i Aalborg, da Tiden udmærket tillader en Videreførsel af disse Tog til Frederikshavn, i det mindste for Nat-togets Vedkommende, der har et Ophold i Aalborg paa ca. 5½ Time.

Naar man fra Vendsyssel har rettet Henvendelse til Statsbanernes Ledelse om en Ændring af de nævnte Forhold, har man fremført forskellige svage og lidet troværdige Begrundelser. Man har sagt, at Banelinien i sin Helhed fra Aalborg til Frederikshavn ikke for Tiden var i en saadan Tilstand, at Toget kunde føres igennem, og videre, at Toget skulde lodeses ind til Hjørring Bane-gaard paa Grund af manglende Signalsystem; men alle andre Tog, der passerer Hjørring, skal ogsaa lodeses igennem, saa det er ingen saglig Begrundelse for at und-drage Vendsyssel Lyntogsforbindelse.

Endvidere kunde jeg ogsaa tænke mig, at Lyntogstrafikken var et økonomisk Spørgsmaal for Statsbanerne. Det er næsten umuligt for Folk, der bor Nord for Limfjor-den, at faa Billetter til disse Tog, medens